

Sygn. akt II W 244/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Frączek

Protokolant: Piotr Gosiewski

w obecności oskarżyciela -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26.10.2018 roku

sprawy przeciwko

J. S.

synowi J. i S. z d. J.

urodz. (...) w M.

obwinionemu o to, że:

I. w dniu 19 kwietnia 2018 roku, około godz. 02.40 na ul. (...) M. w G., woj. (...) kierował samochodem marki I. o nr rej. (...) nie posiadając uprawnień do kierowania,

tj. o wykroczenie z art. 94 § 1 kw

II. w miejscu i czasie jak wyżej, przewoził na pojeździe ładunek, który powodował przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej lub ładowności pojazdu,

tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 61 ust. 1 P.

1. Obwinionego **J. S.** uznaje za winnego tego, że w dniu 19 kwietnia 2018 roku, około godz. 02.40 na ul. (...) M. w G., woj. (...) kierował samochodem marki I. o nr rej. (...) nie posiadając przy sobie wymaganego dokumentu w postaci prawa jazdy tj. za winnego czyny z art. 95 kw oraz za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II wniosku o ukaranie stanowiącego wykroczenie z art. 97 kw zw. z art. 61 ust. 1 Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. 97 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 500,- /pięciuset/ złotych.

2. Zwalnia obwinionego od opłaty sądowej i zryczałtowanych wydatków w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 244/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 19.04.2018 roku o godz. 2:40 funkcjonariusze KPP w G. A. M. i T. Ł. udali się na ul. (...) -go M. w G., gdzie inny patrol zatrzymał do kontroli pojazd, którego kierujący zahaczył belką spodnią o próg spowalniający znajdujący

się na jezdni. W trakcie kontroli okazało się, że kierującym samochodem m-ki I. o nr rej. (...) był J. S.. J. S. miał przy sobie prawo jazdy, które straciło ważność oraz zaświadczenie, że odbył badanie lekarskie. Twierdził, że był w wydziale komunikacji, którego pracownik poinformował go, że za tydzień zostanie mu wydane nowe prawo jazdy, zaś obecnie może kierować posługując się nieważnym prawem jazdy i zaświadczeniem lekarskim. W trakcie kontroli sprawdzono także przewożony ładunek i okazało się, że zgodnie z dokumentami przewozowymi J. S. przewoził ładunek o masie 1870 kg, czyli większy niż dopuszczalna ładowność pojazdu masa o 935 kg. Policjanci zaproponowali mandat karny w wys. 500 zł za kierowanie pojazdem bez uprawnień oraz 500 zł za umieszczenie w pojeździe ładunku przekraczającego dopuszczalną ładowność pojazdu. J. S. odmówił twierdząc, że mówiono mu, że pojazd ma ładowność do 3,5 tony i może przewozić taką ilość ładunku.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie następujących dowodów:

- 1) zeznań świadka A. M. k. 33 odw, 14,
- 2) notatki urzędowej k. 1,
- 3) kopii dokumentów k. 2-5,
- 4) informacji ze Starostwa Powiatowego w M. wraz z dokumentami załączonymi k. 8-11,
- 5) kopii dokumentów k. 19.

J. S. zawiadomiony o rozprawie nie stawił się w Sądzie. Wobec powyższego ujawniono jego wyjaśnienia z czynności wyjaśniających z k. 18.

Słuchany w trakcie czynności wyjaśniających obwiniony oświadczył, że częściowo zrozumiał stawiane mu zarzuty, po czym odmówił składania wyjaśnień w sprawie.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Wyjaśnienia obwinionego okazały się nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie.

Wobec powyższego stan faktyczny ustalono na podstawie pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Jak wynika z zeznań **A. M.** k. 33 odw, 14, oraz treści notatki urzędowej z k. 1 a także kserokopii dokumentów z k. 2-5, w dniu 19.04.2018 roku o godz. 2:40 A. M. wraz z T. Ł. udali się na ul. (...)-go M. w G., gdzie inny patrol zatrzymał do kontroli pojazd, którego kierujący zahaczył belką spodnią o róg spowalniający znajdujący się na jezdni. W trakcie kontroli okazało się, że kierującym był J. S.. Jego prawo jazdy straciło ważność. Obwiniony miał przy sobie stary dokument i zaświadczenie, że odbył badania lekarskie. Twierdził, że był w wydziale komunikacji, którego pracownik poinformował go, że za tydzień zostanie mu wydane nowe prawo jazdy, zaś obecnie może kierować posługując się nieważnym prawem jazdy i zaświadczeniem lekarskim. W trakcie kontroli sprawdzono także przewożony ładunek. Okazało się, że zgodnie z dokumentami przewozowymi J. S. przewoził ładunek o masie 1870 kg, czyli większy niż dopuszczalna ładowność pojazdu o 935 kg. Policjanci zaproponowali mandat karny w wys. 500 zł za kierowanie pojazdem bez uprawnień oraz 500 zł za umieszczenie w pojeździe ładunku przekraczającego dopuszczalną masę całkowitą lub ładowność pojazdu. J. S. odmówił twierdząc, że mówiono mu, że pojazd ma ładowność do 3,5 tony i może przewozić taką ilość ładunku.

Zeznania świadka A. M. zasługują na obdarzenie ich wiarą. Sąd stoi na stanowisku, że świadek nie ma żadnego interesu w tym, aby składać zeznania na niekorzyść obwinionego, którego poznał przy okazji kontroli drogowej.

Zeznania świadka znalazły odzwierciedlenie w treści informacji ze Starostwa Powiatowego w M. oraz dokumentach załączonych (***por. treść informacji ze Starostwa Powiatowego w M. wraz z dokumentami załączonymi k. 8-11***). Wynika z nich, że w dniu 13.04.2018 roku J. S. złożył w urzędzie wniosek o przedłużenie

prawa jazdy, zaś dokument został mu zatrzymany w dniu 19.04.2018 roku z powodu utraty ważności. W 2013 roku wydano wobec obwinionego decyzję o przywróceniu mu uprawnień do kierowania pojazdami kat. B prawa jazdy. Jak wynika z **k. 19**, obwiniony ostatecznie odebrał wydany mu dokument.

Twierdzenia świadka o przekroczeniu wagi ładunku przewożonego przez obwinionego w stosunku do ładowności pojazdu, którym kierował znalazły odzwierciedlenie w treści dokumentów. Z kopii międzynarodowych listów przewozowych z **k. 2-3** wynika, że waga przewożonego przez obwinionego towaru wynosiła 1120 kg i 750 kg, czyli łącznie 1870 kg. Według kopii dowodu rejestracyjnego samochodu, którym kierował obwiniony, czyli I. o nr rej. (...), dopuszczalna ładowność pojazdu wynosiła 935 kg. Rzeczywiście, na podstawie w dokumencie można stwierdzić, że 3500 kg to jest jego maksymalna masa całkowita (pkt. F1, F2 dowodu rejestracyjnego). Oczywiście jest przy tym, że dopuszczalna masa całkowita pojazdu nie może być utożsamiana z dopuszczalną ładownością pojazdu. Zgodnie z art. 2 pkt. 54 i 56 ustawy Prawo o ruchu drogowym, dopuszczalna masa całkowita to największa określona właściwymi warunkami technicznymi masa pojazdu obciążonego osobami i ładunkiem, dopuszczonego do poruszania się po drodze; dopuszczalna ładowność oznacza największą masę ładunku i osób, jaką może przewozić pojazd, która stanowi różnicę dopuszczalnej masy całkowitej i masy własnej pojazdu. Twierdzenia obwinionego o tym, że mówiono mu że pojazd o masie całkowitej do 3,5 tony może przewozić towar o wadze 1870 kg oraz że posługując się prawem jazdy, które utraciło ważność i zaświadczeniem lekarskim może jeździć po drogach, jest przyjętą przez niego linią obrony. Wystarczyło zapoznać się z dowodem rejestracyjnym, aby przekonać się jaka jest dopuszczalna ładowność pojazdu, a fakt, że samochód podczas jazdy zahaczał o progi spowalniające świadczy o tym, że pojazd ewidentnie był przeciążony. Tak samo, jako przyjętą linię obrony należy traktować twierdzenia, że ktoś w wydziale komunikacji poradził obwinionemu, aby łamać prawo posługując się prawem jazdy, które utraciło ważność i zaświadczeniem lekarskim z przeprowadzonego badania.

Mając na uwadze powyższe dowody Sąd przypisał obwinionemu popełnienie 2 czynów, z art. 95 kw i z art. 97 kw w zw. z art. 61 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym polegających na tym, że J. S. w dniu 19 kwietnia 2018 roku, około godz. 02.40 na ul. (...) M. w G., woj. (...) kierował samochodem marki I. o nr rej. (...) nie posiadając przy sobie wymaganego dokumentu w postaci prawa jazdy i na tym, że w miejscu i czasie jak wyżej, przewoził na pojeździe ładunek, który powodował przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej lub ładowności pojazdu. W ocenie Sądu nie ma bowiem wątpliwości, że posługiwanie się przez obwinionego prawem jazdy, które straciło ważność nie powoduje, że obwiniony w takim wypadku traci uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych, jednakże że należy go traktować tak, jakby nie miał przy sobie wymaganego prawem dokumentu. Odmienny pogląd stałby w sprzeczności z treścią prawa jazdy, którym obecnie posługuje się obwiniony, gdzie określono datę wydania prawa jazdy od dnia 13.04.2018 roku, co jest jednoznaczne z datą potwierdzenia, że obwiniony ma uprawnienia do kierowania pojazdami kat. AM, B1 i B prawa jazdy.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami art. 33kw.

Sąd uznał, że szkodliwość społeczna czynów, jakich się dopuścił się obwiniony, jest duża. Wpływ na taką ocenę ma zachowanie się obwinionego, lekceważącego obowiązek posługiwania się aktualnym dokumentem poświadczającym nabyte uprawnienia do kierowania pojazdami, jak również lekceważącego obowiązek przewożenia towarów pojazdami przystosowanymi do ich przewozu tak, aby nie niszczyć nawierzchni dróg, po których poruszają się pojazdy. Okolicznością łagodzącą dla obwinionego jest to, że dotychczas nie był karany za wykroczenia p-ko bezpieczeństwu w ruchu drogowym (**por. treść informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 20**).

Kierując się ogólnymi dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art.33 kw Sąd uznał, że szkodliwość przypisanych obwinianemu czynów jest duża. Mając na uwadze wychowawcze cele kary oraz cele kary w zakresie prewencji ogólnej, Sąd uznał, że dla zrealizowania tych celów niezbędne było orzeczenie wobec obwinionego kary grzywny w kwocie 500 zł.

O kosztach rozstrzygnięto na zasadzie art. 121 § 1 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk, zaś o opłacie na podstawie art. 17 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz.U. z 1983r, Nr 49, poz.223 ze zmianami). Sąd uznał, że wymierzona kara grzywny jest adekwatną reakcją na popełnione wykroczenia, zaś ponoszenie przez obwinionego kosztów sądowych w sprawie byłoby zbyt uciążliwe.

Nie będą omawiane jako niemające znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego, kwalifikacji prawnej czynu oraz wymiaru kary dowody w postaci: danych osobopoznawczych k. 24-27.